

CRÒNICA

La Festa Major

De la gran festa

Ja ha passat la Festa Major, deixant solament el regust a la boca i a la memòria de les satisfaccions passades.

Hem complert amb l'obligació de tot bon ciutadà: de divertir-se durant aquests dies, donant gust a tots els sentits, perduts ja gairebé del tot en els giravolts de l'últim vals.

Hem pujat als caballitos; ens hem ficat al laberinto; hem sentit música bona i música dolenta; hem ballat sota els castanyers del jardí del Casino; hem contemplat les jugades de l'alcàntara i les corredisses d'en Barrachina; ens hem deixat retratar vestits de torero; i també, com tothom, hem menjat pollastre rostit, plat sagrat d'aquestes diades.

Quina feinada a disfrutar!... No hi havia temps de llegir un diari, ni de tractar cap negoci. Volaven els minuts, empenyent-nos amb desfici a aquest burgit de diversions que'ns brindaven els programes, inundant-nos de frivolidat i d'alegria.

Dolça Festa Major, que uneixes les voluntats de tot un poble en un sol ideal de gatxaral...

Has passat; i disfrutem més ara, recordant-te, que no quan de tu n'expressiem el suc dolçíssim de la felicitat que tant pocs arriben a assaborir!...

Ara, de tu, inoblidable festa, sols dos records ens enfosqueixen la teva esplendent memòria: el del castells de focs artificials, que de tant poc artífici semblaven naturals, i el d'aquella criatura que amb els seus plors va fer-nos perdre algunes de les infinites emocions artístiques, que gosa qui vol, contemplant la representació de L'Arlesiana.

XIXU

Xampany Noyet

Indispensable en tota festa de família

LLUÍS OLIVÉ : Josep Umbert, 37

El conflicte de la setmana

Diu l'amic Xixu, amb un desconeixement aclaparant, que la festa major ja és passada. Es una llàstima viure lluny del poble; puix hom no s'entera dels esdeveniments que allarguen una festa major. Nosaltres, que no ens movem del rovell de l'ou de la ciutat, podem afirmar que la festa d'enguany no és acabada, encara. I podem assegurar també que tot — tot el bé i tot el mal d'un allargament de festa — vé del *simmy*. L'inventor d'aquest ballable, amb nom de beguda de bar, poc podia pensar-se que a Granollers ciutat ocasionaria «El conflicte de la setmana.» I, no obstant, ja fa més de tres dies i tres nits que no dorm tothom, per culpa del *simmy* suara aludit.

Aquest va plaure, dimarts, a balladors i no balladors del Casino; demanaren amb insistència que es repetís; però els músics foren del parer contrari. Aleshores la protesta sorgí violenta. La vaga de cames quietes fou implantada per primera volta, i cap ballador mancà al requeriment del comitè de vaga sorgit per generació espontànea. Les autoritats del Casino, fent honor al càrrec, prengueren

mides. Prengueren mides, i decidiren que convenia allargar el ball, mal els músics haguessin de fer mitja hora de repòs.

En aquella nit memorable, nit de dimarts, i de dimarts amb trons i xafegades d'aigua, el conflicte tingué repercussió fóra del Casino. El sindicalisme musical i coreogràfic no lligaven; es perdia l'harmonia; el ritme s'era fos com per encant... Però de l'allargament del ball d'aquella nit n'esdevindria l'allargament de la festa major.

Tal dit, tal fet.

Per a la nit del dimecres s'anunciava ball al Casino, amb músics que no es neguessin a repetir un *simmy*. Tal afront no havia de tolerar-sel. Els músics de tots els indrets es mobilitzaren; es circularen ordres, es dictaren contraordres, i s'aconseguí que ningú accedís a la repetició del *simmy*. Més, sortosament, quan Déu tanca una porta, el diable n'obra una altra, i al Casino es feu ball. Ball i concert, que és més encara!... Grups sospitosos rondaven la casa; bultos que espaordien es veien moure en les ombres de la nit, però el *simmy* triomfava! I el protegien la força i la raó. El cos de bombers; la Creu Roja, els Pomells de Joventut, la Pajaril i les colònies i els *colònios* tenim entès que estaven avisats i a punt d'intervenir en el conflicte. Reunides les forces vives, prengueren acords d'acord amb les circumstàncies. Acordaren que el dijous a la nit es ballés altra vegada; que el divendres es reposés per a no fer la competència als del Bosc de La Garriga, i i que el dissabte o un altre dia es celebrés un sarau amb *jazz-band*.

A l'hora de compaginar LA GRALLA no sabem si s'ha resolt el greu conflicte del *simmy*; però tenim les mides preses per a informar als nostres llegidors dels esdeveniments que s'en puguin derivar;

Xampany Noyet

Caldrà tastar-lo per la Festa Major

LLUÍS OLIVÉ : Josep Umbert, 37

J. García Sanjuan

Construcció de tota mena d'Obres

DECORACIÓ
ESTUDIS
PROJECTES
EDIFICIS
INTERIORS
COMPLETS

XALETS DES DE 7,500 PTE.

Exposició de projectes

DESPATX

Barcelona: Berna, 20 (S. G.)

Granollers: Hotel d'Europa

Olis i
Sabons

Barangé

Barcelona
Girona
Granollers

Telèfon 37